

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת פינחס
כ"א תמוז תשפ"ד - אבות פ"א
שנה כ"ד גליון א'קע
זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדר"ג	
בני ברק	8:22	7:20	8:54
ירושלים	8:20	7:04	8:57
באר אפרק	9:16	7:59	9:28

לו ולזרעו אחריו

והיתה לו ולזרעו אחריו כהונת עולם תחת אשר קינא לאלהיו ויכפר על בני ישראל (כה) (יג)

לכאורה יש להבין הכוונה במה שאמר השם יתברך "לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו",

ובהא דנקט שהמתנה היתה גם כן לו וכן לזרעו אחריו, דהרי זרעו היו בכלל מתנת שכרו של פנחס שקיבל מאת השי"ת כמו שכתוב בפסוק "תחת אשר קינא לאלהיו וגו'", מה שלא מצינו כן בשאר מקומות בקבלת שכר עבור פעולה טובה.

והביאור הוא, שהכלל הוא כי בכל מקום שאדם עושה דבר טוב שהיא פועלת לטובה, ופעולתה חשובה ואהובה לפני הבור"ע לאותה שעה, אזי גם כן יזכה לקבל מן השמים את מתן שכרו, אבל היא רק לעצמו לבדו ולא לאחר זולתו כגון בניו וזרעו אחריו,

משא"כ בפנחס קנאה קדישא, הרי עשה דבר עצום ונורא שפעולתו היתה לטובה בקנאותו הקדושה, בכך שכל קיום כלל ישראל וכל המשך הדורות תלויה בו, כמבואר בגמ' (סנהדרין פב:) דראוי' כפרה זו שתהא מכפרת והולכת לעולם,

לכן זכה פנחס שגם מתנת שכרו לדורות הוה ולא רק לעצמו,

ולכן גם לו וגם ולזרעו אחריו יתמשך לעד ברית כהונת עולם, ודו"ק.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

"כל רודפיה השיגוה בין המצרים" כל הרודף אחר השי"ת יזכה להשיגו ולדבק בו

והשבתות הרמים שלהם הם בחודשי תמוז ואב שהם הכנה לחודש אלול כידוע שתמוז"ו ר"ת זמני תשובה ממשמשין ויבאין וא"ב ר"ת אלול ב"א, שהיות שתכלית ענינם של אלו השבועות ושבתותיהם מה שהם מסוגלים להתקרב לאבשב"ש ביתר שאת ויתר עז, לכן הם הכנה לחודש אלול שהוא ג"כ ענין התקרבות להשי"ת שהוא ר"ת איני ל'דודי ודודי ל'י ושם הכנה לעשי"ת שהם ג"כ התקרבות להשי"ת כי תשובה היינו שאנו שבים ומתקרבים שוב לאבינו שבשמים שזהו ענין אלול תשרי ר"ה ויוה"כ ואח"כ סוכות צילא דמהימנותא, ולכן תחילת הכל ע"י שהחכם עיניו בראשו לתפוס ההודמנות שעכשיו כביכול המלך בשדה, ולהתקרב להשי"ת ובוה יתכונן כראוי לאלול הקרב ובא.

הגם שכל השנה מועילה תשובה ותמיד "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", עכ"ז עשי"ת מסוגלים יותר שיחיד מתקבל כמו ציבור וכן אח"כ תשרי עת רצון להתקבל בניקל ולפעול כל טוב והשי"ת ירחם שאכן נזכה לזה לתשובה כדבעי, ולכן יש להתכונן עכשיו ביותר לאלול וכמו שאומרים בשם הגאון רבי ישראל מסלנט זי"ע שכל השנה צריך להיות אלול ואילו אלול עצמו הרי הוא אלול או ס'איז דאך אלול' שהפ"י הוא שהנה כשבא אלול או רואים התעוררות מיוחדת אצל כולם לתשובה ומעש"ט ומי ישיש לו שכל מתעורר ומנצל זה עוד יותר, אבל באמת כל השנה יש להתעורר כמו"כ להשי"ת תמיד אלא שכשבא אלול אז צריכים להתעורר יותר מכל השנה מיט א פרישע התעוררות, בהתעוררות יתירה ואיתנה כ"כ עד שכל הקבלות טובות שמקבלים כ"א ע"ע בהני ימים ישארו אכן להתקיים למעשה על כל השנה, ולכן עבור כל זה, העצה להתחזק באלו הימים שסגולתם הוא האפשרות הזו להתקרב ביותר להשי"ת שהוא התכלית מהכל "ואני קרבת אלוקים לי טוב" והחכם עיניו בראשו לנצל ימים אלו וקרבת השי"ת שבהם ויטיב לעצמו לימים הקדושים הבאים ולתמיד בעה"י.

ולכן אף אלו המועדים הקרובים לבוא לטובה מונחים באלו השבתות כי בהם קוראים עכשיו פרשת פנחס שכל המועדים כתובים בה וכדאי מצדיקים שקריאה מעוררת הזמן, וע"י קריאת פרשה זו מתעוררים כח יו"ט של תשרי כנ"ל, ולכן כמו ששבתות אלו מסוגלים לקרבת השי"ת כך ע"י שקוראים בהם פרשת המועדים יהיה זו הכנה לאלול המועדים שנתקרב בהם אכן להשי"ת בתכלית תשובה ומעש"ט עלינו ועכ"י, וע"י קריאתם יתעוררו כוחם עכשיו ויסייעו לעבודת ימים אלו ואז ממילא גם ימים אלו יהיו ההכנה הראוי ליו"ט הבעל"ט, ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י, והשי"ת ירחם עלינו שיהיה לנו השכל לנצל אלו הימים לקנות בהם הטוב הנ"ל ולזכות לשפע טוב שלהם ושפע כל השבתות והמועדים שמתעוררים שם ע"י הקריאה שמעוררת הזמן והשפע שלהם לטוב לנו ולכל ישראל אביה"ר.

המשך בעמ' ב'

הנה עתה ממשמשין ובאים ימי שלושת השבועות שהיו בהם צער לישראל בחרבן ביהמ"ק ועיה"ק ירושלים תובכ"א ויציאתן של ישראל לגלותם שהם ימים נמוכים נידעריגע טעג אבל מאדך השבתות שלהם גבוהים מאוד וכדאי מהארז"ל זיע"א וכמש"כ סה"ק תפארת שלמה לפרש מש"כ בזמ"ר "לכה דוד" של ש"ק רב לך שבת בעמק הבכא", שבמקום לומר שבת בשני סגולים קוראים זה בפתח וקמץ דהיינו שבת קודש שבאלו השבועות שהם בחי עמק הבכא הם שבתות גבוהים מאוד וקרויים רב לך שבת שיש להם שבתות רמים ונשגבים, ובטעם הענין כבר אמרו הרבה צדיקים כל אחד לפי דרכו ואמנם ממון זקה"ק אדמו"ר מוהרמ"מ מלעלוב זיע"א איתא לפרש זה הענין לפי הידוע שהשבת כוללת בקרבה את כל השבוע שעומד לבוא ש"כ ברכא דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליא וכמש"כ האוה"ח הק' זיע"א (ריש פר' בראשית) שמכוח השי"ק יש קיום לעולם עוד ששה ימים נוספים וכן לעולם כל ש"ק היא חיות שבוע שאחריו, וממילא כיון שהש"ק היא שמחוקת את השבוע ונותנת לו החיות א"כ כמה שהימים יותר נמוכים וקשים, כך צריך יותר כוח כדי לנשאים, ולכן הני שבתות רב כוחן מאוד כדי שיוכלו לרומם אף ימים נמוכים כאלו, וכבר אמרו צדיקים לפרש מש"כ (מגילת איכה) "כל רודפיה השיגוה בין המצרים", שתניבת רודפיה יש לחלקה לשתיים שזה רודפי-י-ה דהיינו אלו שרודפים אחר השי"ת ושכינתו להשיגם וכדי לדבוק בהם כראוי אז דווקא בימים אלו הוא הזמן המסוגל לזה שאז כל רודפיה השיגוה ואז ישיגו תאוות לבם הקדושה הזו שכנ"ל לפי נמיכות הימים כך יש בהם רוממות.

וגם לפימש"כ סה"ק עבודת ישראל להמגיד הק' מקאזניץ זי"ע לפרש זה ע"ד משל למלך שבהיותו יושב בבית מלכותו בארמון על משפטו אז קשה מאוד ליכנס אליו ולעבור כל המעברים ששומרים מופקדים לו סביב ויש הרבה טירחה עד שזוכים ליכנס וגם אז שכבדו זכו ונכנסו, הזמן של המלך יקר מאוד ולכן צריכים לקצר דיבורם ולצאת תיכף אפי' לא הספיקו לדבר ולבקש כל צרכם כחפצם, אמנם כל זה הוא כשהמלך מסיב בביתו בית מלכותו וארמונו, אבל לפעמים יש ואירע שהמלך יוצא מביתו לאיזה סיבה שהיא ועובר בדרכו בערים ושדות שאז אין כ"כ מחיצות סביבו והוא מצוי לכול וכל אחד יכול ליגש אליו ולדבר עמו באריכות ולפעול אצלו כל צרכו שחפץ כפי ענינו, ואמנם יש פעמים כשהמלך מסתובב בחוצות אינו רוצה שיכירוהו לפי שהוא מחופש בבגדים אחרים ואינו ניכר, אבל מי ששכל לו הרי מכיר שהמלך לפניו ושאל מיניה כל מה דבעי ולא מחמיץ הזדמנות יקרה זו.

וכמו"כ באלו השבועות שבהם אירע תחילת גלותן של ישראל ומשגלו גלתה שכינה עמהם ולכן אז כל שנה הוא בחי שהמלך מסתובב בשדה ובעיר בין אנשי המקום ואז כמו"כ השי"ת מצוי לכל כמלך בחוצות וכביכול לאזט זיך אראפ שטארק לכל בר ישראל שיוכל אז להתקרב ביותר לאבינו שבשמים יותר מכל השנה, ומי שיש לו שכל מנצל זה ופועל לעצמו ולכל ישראל כל הטובות והישועות שלימות ברוחניות ובגשמיות ומפיל תחינה לפני המלך שישוב לביתו ברחמים עם כל ישראל אחיו גאולת עולם לנו ולכל ישראל בכללות ובפרטות, ולכן אלו ג' השבועות

ואמנם תחילת זו הפרשה ענין של "פנחס בן אלעזר השיב את המתי מעל בני ישראל ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום" (כה, יא-יב) ובתורה"ק כידוע ישנם פשטים ע"אם ועל כל תג ותג יש לדרוש תילי תילים של כוונות ודיוקים ופירושים, הכל מונח בתורה"ק שהיא ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים וכמאמר התנא (פרקי אבות) "בן בג בג אומר הפך בה והפך בה דכולה בה", והנה כידוע שכתוב כאן בתורה"ק פנחס מלא יו"ד אבל היא כתובה אות קטנה א קליינע יוד'עלע וגם הנני נתן לו את בריתי שלום כתוב הוא"ו של שלום וא"ו קטיעא והוא נראה מעין אות יו"ד, ויתכן לומר הענין שכבר הביא רש"י הק' מחו"ל טעם שיחסו הכתוב כאן לפנחס בן אלעזר עד אהרן זקינו לפי שהיו השבטים מבזין אותו ואומרים ראוי בן פוטי זה שפיטם אבי אמו הוא יתרו לפני שהתגייר עגלים לע"ז והלך זה נכדו והרג נשיא שבט בישראל לכן יחסו עד אהרן לומר שהוא צדיק כמוהו ומעשיו לשם שמים כוקינו אהרן ולא עשה זה מצד יתרו שפיטם עגלים לע"ז אלא כל מעשי פנחס לש"ש באמת,

ולפי"ז יל"פ שהשבטים טענו שהוא עשה זה מחמת גאוה שלכן לקח ע"ע לעשות כאלו גרויסע זאכן לקנאות לה' בפני כולם ולהרוג נשיא שבט בישראל, ולכן באה תורה"ק להעיד עליו שהוא נקי מגיאות וכולו ענוה וירא"ש ולכן כתיב בו פנחס עם יו"ד קטנה לומר שהוא אחו א"ע כיהודי קטן שבלא"ה יוד היא קטנה שבאותיות וכאן היא עוד יותר קטנה א"כ דבר זה מורה שהוא אוהו א"ע כפחות וכקטן שבישראל והי"ל לב נשבר ונדכא האמיתי ועשה הכל במסייע"נ לש"ש בלוי אמות בלתי לה' לבדו וזוה יסור ממנו לזוט שפתיים ולכן נכתב בו יו"ד קטנה תוך שמו.

ועתה שכתוב בריתי שלום עם וא"ו קטיעא י"ל שבא לרמוז שתמיד וא"ו הוא וא"ו החיבור ולכן הוא תוך תיבת שלום שע"י השלום מתחברים כל ישראל

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

זע"ז ונעשים חטיבה אחת בעולם "ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ", אמנם זה הכל אצל עמך סולם צדיקים משא"כ עם הרשעים והאפיקורסים אסור להתחבר כלל וצריך להתרחק מהם כמטחוי אש הגם שהם בחלקלקות לשונם מפתים וטוענים שצריכים להיות כולם באחדות ושבת אחים גם יחד ורוממות השלום והאחדות בגרונם, אבל חפצם האמיתי להסית ולהדיח ע"י שיתקרבו אליהם ואז יקלקלו ח"ו את ישראל קדושים ולזה באה תורה"ק ואומרת כאן שהשלום עמהם צריך להיות קטוע והשלום עצמו קטוע כי לא עם כולם צריכים להיות בשלום, אלא עם אלו הרשעים ואפיקורסים אסור להתחבר כל עיקר ולכן מכל האותיות של תיבת שלום דווקא את וא"ו היא הקוטעת את השלום עמהם היות שבד"כ וא"ו הוא חיבור לכן כאן היא קטועה כדי לא להתחבר עמהם וגם משום שאות וא"ו היא בחי הקדושה מדת יסוד השישית, דכיון שאצלם זה המדה קטועה ופגומה לכן אסור להתחבר ולהיות עמהם בשלום אין שלום אמר ה' לרשעים "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקומיך אתקוטט תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו ל", ועליהם ולשונם המפתה ביקש דוד המע"ה "ה' הצילה נפשי משפת שקר לשון רמיה", שהם עושים עצמם כמבקשי שלום אבל מטרתם להחטיא את ישראל שאז הוא היפך השלום בין ישראל זל"ז ובין ישראל לאבשב"ש, כי ע"י שהם מחטיאים ר"ל אז עוונותיהם היו מבדילים בניכם לאלוהים א"כ שלום עמהם הוא היפך השלום ודווקא ע"י וא"ו קטיעא שקוטעים ומבטלים את השלום עמהם אז הוא השלום האמיתי שאז ישראל בשלום ודביקות עם אביהם שבשמים, ועי"ז גם אוהבים אז"ו וע"כ הקטיעא מהם הוא אמיתות השלום ולכן השלום עצמו קטוע וא"ו שלו כי זו הקטיעא היא עצם השלום עצמו וכנ"ל.

והנה אח"כ יש בפרשתן ענין בנות צלפחד וכבר הביא רש"י

מחו"ל ראוי פרשה זו להאמר ע"י משה רבע"ה אלא שזכו הם שתאמר על ידן כי היו חכמניות וצדקניות וכמובא, ובה יל"פ מש"כ בתורה"ק "ויקרב משה את משפטן לפני ה'", שתיבת משפטן כתוב אות נו"ן גדולה ולהנ"ל הענין שאות נו"ן הוא ר"ת נקבות וגדלות האות בא להורות שהיו הם נשים גדולות וחשובות שהרי זו פירוש המילה משפטן משפט שלהם של אלו הנשים, א"כ הרמוז שהיה משפט של נשים גדולות גרויסע מענטשען, שהנה תיבת משפטן מורכבת מתיבת משפט עם ן' שהנו"ן מורה שהמשפט היה שלהם א"כ הנון קאי עליהם ולכן הוא גדול לומר שהם היו גדולות, לכן הקריב משה משפטן לפני ה', שהתגלגל על ידן כי היו צדקניות וחכמניות, דלכן הוא משפטן שלהם היינו שנתגלגל על ידם משום צדקתם, והנה מה היה צדקתם ודאי הוא כאמו"ל בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים ובזכותם עתידים להגאל אף עתה בב"א ומה היתה צדקתן שלא שינו שמם לשונם ולבושם והלכו תמיד בצניעות בדרכי אבות ואמהות הק' מיט די אלטע וועג, וממילא מאז כן עתה ע"י שנשמור את הצניעות של בני ובנות ישראל ונלך בדרכי אבות"ק די אלטן חסידישע וועג ונישמר לא לסטות כלום מדרכיהם הק' של אבות"ק ורבוה"ק, בוודאי יעזור השי"ת שנוטה בזכות אלו ובזכות נשים צדקניות לגאולה שלימה, וה' ירחם שנלך בדרכיהם הק' בלא לסטות כי הוא זה מדרכיהם ונוכה לתשובה שלימה וגאולה שלימה ויעשו כולם אגודה א' לעשות רצונך בלבב שלם, פועלי"ט אלעס גוטס ונוכה להתקרב לאבשב"ש כראוי והשי"ת כביכול ירים אותנו ויקרבנו אליו, ואלו הג' שבועות יתהפכו כבר עכשיו לימי שמחה ויו"ט, ונוכה צו שטייגען בתורה וירא"ש ותומ"צ בתורה עבודה וגמ"ח בשמחה מרוב כל "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", השי"ת ישמח כל השבורי לב וכל ישראל בפרטות וכללות ישועה שלימה, ויתן רפוא"ש וישועות ובריאות השלימות בגו"נ מנוחת ושלוות הנפש ברכות וישועות שלימות בגו"ר, פרנסה טובה ובני חיי ומוזוני, און בנין ביהמ"ק אויף א' זיסע אופן אויף אייביג.

הסתלקות הרה"ק מקארלין

סיפר מרן אדמו"ר זיע"א על הסתלקותו הנוראה של הרה"ק מקארלין: "בעיר לאדמיר נתן ראש צבא רוסיא לחייליו, רשות על ב' שעות, לעשות בעיר מה שברצונם, וזה היה בשבת קודש והתחילו להשתולל כו', וברחו כמעט כל בני העיר אל הביהמ"ד ששם היה מתפלל הקדוש ר' שלמה, והקדוש עמד אז בדביקות נפלאה ולא ראה ולא שמע מאומה,

והלך מרצח חייל אחד אחורי החלון ומשך הקנה רובה שלו נגד הקדוש מקארלין, שעמד באמצע כתר, והקדוש לא ראה מאומה,

ונכדו ילד קטן עמד אצלו ובראותו זאת נענע את מלבושו, וכאשר אך הקיצו מהדביקות, ידה בו הקוואק חיצו ונפל החץ בגולו ונעשה רעש גדול,

ואמר הרה"ק הנ"ל שבאם לא היו מקיצים אותו לא היה יכול לשלוט עליו הקוואק הרשע,

מיד אח"כ רצו ליתן לו לשתות אך הוא בכאבו הנורא זעק מעמקי לבו הטהור איך אתם מעיזים להציע לי לשתות לפני עשיית הקידוש ולא רצה לשתות בשום אופן.

ואמר הרה"ק ר' ירחמיאל משה מקוזניץ שהצדיקים אמרו על הקדוש רבי שלמה שהיה משיח בן יוסף, והקוואק שהרג אותו היה שמו ארמילוס ימ"ש". השם נקום דמו זיע"א.

מצות החינוך במשנת כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

ולכן "ויאבק איש עמו עד עלות השחר", שנלחם יעקב עם שרו של עשו שהוא יצה"ר עד גאולתם של ישראל שנמשלה לשחר. ולכן יעקב אב"ע דייקא לקח המשכון בגלל זה כי הוא היה לו צער גדול בניו, והרבה טרח עמהם שלא ימצא שום פסול בזרעו ותהא מיטתו שלימה, וכמו שביאר בספה"ק "באר מנחם" ח"א למרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שאמר בשם אביו מרן אדמו"ר הקוה"ט הרמ"מ זיע"א "ביקש יעקב לישב בשלוה קפץ עליו רגונו של יוסף", היינו שכל הצרות לא הוציאוהו משלוותו כמו צרת יוסף, כשהורידו בנו הטהור לערות מצרים זה לא יכל לסבול בשלווה. וכמו שסיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א כמה פעמים על אביו כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א שמעולם לא הוניה את חינוך הילדים והיה מוסר נפשו ונשמתו בעבור כך, ולא הסתפק לסמוך על המלמדים בחיידעו אלא בעצמו היה חוקר ודורש על לימודיהם ומעמידם תמיד בכור הבחינה הולך ובא מביתו להמלמדים

וחזור חלילה, הכל בכדי שאכן יגדלו הבנים בתורה"ק כראוי על דרך המסורה. ולא זו בלבד אלא זאת עוד שאפי' כשהיה החוק מאוד בעיניי כספים ולא קנו בביתו נאוהו קודש דברים יתרים עכ"ז כשזה היה נועד לספרים ולצרכי לימוד הילדים לא היה חס על ממונו כלל והוויל זהב מכיסו, עבור שיהגו הם בתורה"ק מתוך הרחבת הדעת לשם ולתפארת ועלתה בידו המסייע"נ הזאת, וכל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'. ובאמת שאף לעצמו לא חסך מקנין הספרים, וכמו שהעידו בו מבניו שהיו שתריר היו רואים אותו שב לביתו וספר קודש תחת שחיו, ונתקיים בו שני מאמרי חז"ל עולים יחדיו, קורות ביתו של אדם מעידות בו, וכוונתו ביהמ"ד יוכיחו שהיה ביתו מלא ברכת ה' ובית מלא ספרים שחייב במוזוה אותה היה מרבה לנשק כמנהג אביו מרן הרמ"מ זיע"א. ושהיה יגע ועוסק בלימוד התורה ימים ולילות כל ימי חייו. אם כן הוא נמי ענין ג' דורות שאז שוב אין תורה פוסקת מזרעו, ושושילתא קדישא הדין תמשך זהרה עד ביאת גוא"צ במהרה בימינו ומלכנו בראשיתו, אכי"ר.

עובדות ואמרות מופלאות על הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע א לרגל ההילולא

מאת מרגן רבותינו הק' מלעלוב זי"ע א

ענותנותו של הרה"ק מקארלין שעשה תשובת המשקל

מרגן רבינו הרמ"מ זי"ע א הזכיר את הסיפור הידוע שהרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע הפסיק פעם מדביקותו לרגע קט בעת שמורכבתו ידה במועד ההר והסוסים החלו לרוץ בבהלה באין מעצור, ואח"כ קיבל על עצמו תשובת המשקל בעברו את גבול המדינה באופן בלתי מורשה שהיתה כרוכה אז בסכנת נפשות ותשובתו היתה שלא הפסיק אז בהיסח הדעת מדביקותו בהשי"ת...

וסיים מרגן הרמ"מ זי"ע א שזה שאמרו חז"ל במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד שכונתם: "אויף אזא בע"ת ווי ר' שלמה קארלינער זי"ע א".

הזעקות של תלמידיו בתפילה

עוד סיפר מרגן רבינו אדמו"ר הרמ"מ זי"ע א בשם זקינו הק' מרגן הרבי ר' דוד'ל [ה"ה הרדצ"ש] זי"ע א כי לאחר הסתלקותו של הרה"ק רבי שלמה מקארלין, נסעו תלמידיו הק' הסטאלינער והלעכוויטשער להרה"ק רבי ברוך ממועז"בז,

[ומרגן הוסיף בחן מליצתו בלש"ק יעמאלט האבן רבי'ס אויך געדארפט האבן א רבין [היינו שאו אדמו"ר'ים גם היו נצרכים לרבי'ס], כי שניהם הנהיגו כבר עדות בישראל, ובעת התפילה התחילו להתפלל כדרכם בקול רם והרבי ר' ברוך שלח תיכף אליהם שיפסיקו את צעקותיהם ולא יפריעוהו וכו' ויצאו לחדר שני להתפלל כדרכם וגם שם שלח אליהם רבם כנ"ל [ומרגן הרמ"מ זי"ע א מוסיף בה בלש"ק כי היו יכולים לשמוע צעקותיהם אף די צענטע גאס עד למרחק הרחוב העשירי שבעיר].

אז פנה הרבי מסטאלין לעמיתו הרה"ק מלעכוויטש זי"ע והפטיר בלש"ק "וואס פרגיין מיר נאכ'ן אלטן דער דאוונען איז בא אונז", כפי שקיבלוהו מרובם רבי שלמה מקארלין זי"ע א. [ומרגן הרמ"מ זי"ע א מוסיף בה בלש"ק כי היו יכולים לשמוע שהיו כפופים אליו אולם ממה שכבר קיבלו עליהם מרובם לא הסתייגו בשו"א].

מהם, ויש לי דעה לבטל הדינים! והציל אותו מהעונשים.

פעם נסע הרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש עם רבו המובהק, רבי שלמה מקארלין בדרך ונכנסו יחד לפונדק. שם הם פגשו עוד צדיק מצדיקי הדור – רבי מרדכי מנעשכין. ישבו שלשתם יחד ורבי שלמה מקארלין נכנס לדבקות.

באותו זמן נכנסו שני גנרלים של הקוזקים לפונדק וראו כיצד יושב יהודי הדור מכובד – רבי שלמה – וכלל לא מגיב למראיהם, לא זע ולא נע. הם התחילו לצעוק עליו חזק שיגיב אך ללא תועלת.

ברוב רוגזם הם שלפו את החרבות והחזיקו אותן על צווארו של רבי שלמה – כל זה לעיני תלמידו המובהק, הקשור אליו כבן ויותר מכן, רבי מרדכי מלעכוויטש.

כאשר הקוזקים ראו שרבי שלמה עדיין לא שם לב אליהם הם הרפו ממנו והלכו משם, אך רושם מוקרה זה נשאר אצל התלמיד, רבי מרדכי: פניו של רבי מרדכי נעשו חוורות כסיד, ועד סוף ימיו – האריך ימים עוד כחמישים שנה – נשאר חוורון בפניו מסיפור זה.

לאחר מכן התבטא הרה"ק רבי מרדכי, מי שבאמת עבר את החוויה, שעכשיו הוא מבין את מאמרו חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים", כלומר, שגם לאחר גזר דין מוות יש מקום לבטל את הגזירה על ידי תפלה מקירות הלב, ככתוב על חזקיהו שפנה לקיר והתפלל מקירות הלב.

באחת מנסיעותיו, הגיע הרה"ק רבי שלמה המשך בעמ' ד'

רבינו מקארלין היה מקור האמת עוד אמר מרגן אדמו"ר הרמ"מ זי"ע א בעריכת השוה"ט לכבוד יו"ד דהרה"ק רבי שלמה קארלינער זי"ע, כי דיבוריו האחרונים של הפראנקפורטער זי"ע היו "דרך שקר הסר ממני", ואמר מרגן הרמ"מ: "אויף רבי שלמה קארלינער און די פראנקפורטער פאסט דאס, זיי זענען געווען דער מקור האמת".

קודם התמנותו לרבי, היה רבי שלמה מקארלין עני גדול. פעם אחת ילדה אשתו, ולא היה לו אפילו עצים לחמם הבית. והוכיח אותו רופא אחד, והתקוטט עמו: למה אינו רואה כלל לביתו? אמר לו: מה אעשה שאין לי? אמר לו הרופא: אני אתן לך. וקבל עליו, ונתן לו כל הצטרכותו (ואני שמעתי: אדום בכל שבוע), עד אחר שנתמנה למנהיג. ואחר כך נכנס הרופא אצלו, ואמר לו: וכי היושר כן? עתה שאינכם צריכים לי, לא תקבלו ממני מאומה? ופעל שיקבל ממנו תרנגולת לכל שבת, וכן עשה.

והרופא היה מתנהג על פי דרכו מאד, ולא מנע מכל תאוותיו מאומה. ואחר כך נחלה הרופא ונפטרו לעולמו, וצוה הקרלינער, כי בעת שישאו את הרופא לקברו יקראו אותו להלוויה. וקראו אותו, והלך קודם המטה עם שרביט (מקל הליכה), ונענע אותו הילך והילך כאילו מגרש למישהו, עד שבא להבית עלמין. שם תקע הקרלינער מקלו ונשען עליו, ועמד כך משך זמן. אח"כ אמר: כשבא לעולם העליון, באו החיצונים כידוע, והוא עמד ואמר: כתיב, "כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא!" והוא החזיק אותי כל ימיו! אמרו לי בפמליא של מעלה: וכי מה? זהו תירוץ על כריתות ומיתות ב"ד וכדומה? וענה הקרלינער: הלוא כתיב "אין אדם צדיק בארץ וכו' ולא יחטא". ואם נמצא איש צדיק אשר באמת לא יחטא, מה זה שלא יהיה לו דעה על דיני עולם הבא? אדרבא! יראו המלאכים שצדיק הוא גבוה

הילולא דצדיקים

- יום שב"ק כ"א תמוז - רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום משטפניעוויטש-יאסי (תרצ"ג)
- רבי אליהו בעל שם טוב מזוירמייזא ב"ר משה לואנץ - צפת פנח-מכלל יופי ועוד (שצ"צ)
- רבי צבי הירש מקאמינקא ב"ר דוד - שני המאורות (תקכ"ט)
- רבי שלמה מחלמא אב"ד זאמישטיץ ולבוב ב"ר משה - מרכבת המשנה על רמב"ם (תקמ"א)
- רבי שלמה פאליטשק ב"ר יוסף - העילוי ממוייציט (תרפ"ה)
- רבי לוי יצחק לייפער ב"ר יחיאל מנדבורנא אראד חיפה (תשכ"א)
- נעק"ה ש רבי שלמה ב"ר מאיר הלוי מקארלין הי"ד (תקנ"ב)
- רבי מנחם העניל ב"ר שמרי' - חכמת מנחם (שצ"א)
- רבי שמעון אשכנזי אב"ד זעליחוב ותלמיד החוזה הק' מלובלין (תרל"ג)
- רבי דוד מקאצק ב"ר מנחם מעניל (תרל"ג)
- רבי ישראל יוסף מראדושיץ ב"ר אליעזר דוד (תרצ"ד)
- רבי נחמ' אלטר בן השפ"א רבי יהודה ארי' לייב - הידושי רבי נחמ' (תש"ב)
- רבי אברהם אייכנשטיין מחודורוב ב"ר יהושע העשיל (תשכ"ז)
- רבי יצחק אייזיק ב"ר יהודה צבי מסטרטין (תש"ז)
- רבינו משה ב"ר יעקב קורדובויר הרמ"ק (ה' שיל')
- רבי יחזקאל קאצנבויען ב"ר אברהם אב"ד אלטיא - שו"ת כנס"י ועוד (תק"ט)
- רבי יהודה ארי' לייב ב"ר שלום סג"ל מוולצסק (תקע"ג)

- רבי יעקב יוסף השני ב"ר פנחס מאוסטראה (תר"ט)
- רבי אברהם גאלר מקריפטש תל' רמ"מ מרימנוב ר"ג מהוסאקוב ובני יששכר (תרנ"ז)
- רבי אליעזר שלמה טייב מזולמין ב"ר אפרים מקאומיר (תרס"ט)
- רבי אברהם יצחק ב"ר שמואל העליר מצפת (תרס"ט)
- רבי דוד ב"ר מנחם מנדל מקוצק (תרל"ג)
- רבי יצחק יואל מקונטקובוה ב"ר גדליה מליניץ (תרמ"ז)
- רבי עמרם ישי בליטצער אב"ד סערענטש ב"ר יצחק אייזיק (תרמ"ט)
- רבי ירהמיאל צבי טייב משעננא האמרי צבי ב"ר אפרים מקאומיר (תרמ"ט)
- רבי מאיר מאפסא ב' אור לשמים ב"ר שמואל הלוי תל' החוזה הק' מלובלין (תקצ"א)
- רבי משה שלמה מ"מ בוילנא - תלמיד הגו"א הק' (תקמ"ו)
- רבי ישראל יהושע טרונק אב"ד קוטנא ב"ר דוד מפלאצק (תרנ"ג)
- רבי ישעי' ב"ר דוד יהודה לייב זילבערשטיין מזויעען ב' מעשי למלך (תר"ץ)
- רבי נחום ב"ר זלג טריביטש אב"ד ניקלשבורג ב' שלום ירושלים על רמב"ם (תר"ב)
- רבי אהרן ברכי' ב"ר משה ממזינא ב' מעבר יבוק (שצ"ט)
- רבי נח ממאקרויב תלמיד הרה"ק מקאצק ור"ש ממאקרויב - קב חן (תרס"ז)
- רבי נחמן מסקאליט ב"ר ישראל מטשוהן נכד ר"י מיאמפול (תיכ"ז)
- רבי יחיאל מיכל מפרושניץ ב"ר זאב זולף מסטריקוב (תרל"ח)
- רבי יצחק יהודה שטרן ב"ר ראובן - תל' הכתב סופר (תרפ"ז)
- רבי ארי' לייב ברודא אב"ד לבוב ב"ר אברהם יוסף מהוראדנא ב' שו"ת מצפה אריה (תרפ"ח)
- רבי צבי הירש אב"ד יאבוב ב"ר משה פנחס הריף אב"ד לבוב (תצ"א)
- רבי יואל ב"ר חנוך הענין דוב טייטלבוים מקירלהאז - ברוקלין (תשמ"ז)
- רבי סיני הלברשטאם מזוירמייזא ב"ר ברוך מגורליץ (תש"א)

הרה"ק ר"ש מקארלין המשך מעמ' ג'

לעיררה בשם פוסטוב. בעיירה זו לא היו עדיין חסידים, ורבי שלמה התאכסן בביתו של אחד מחשובי העיירה – ר' יהודה פוסטובער.

כאשר הגיע רבי שלמה לאכסנייתו, שאל את מארחו היכן נמצא המקוה של פוסטוב. ר' יהודה פוסטובער, שכאמור לא היה חסיד, השיב בנימה של ציניות שאין בעיירה מקוה לגברים.

שאלו רבי שלמה מקרלין: האם אין נהר באיזור? ושוב ענה ר' יהודה פוסטובער בנימת ציניות שאין נהר בסביבת העיר.

רבי שלמה מקרלין לא התייאש והמשיך לשאול: האם אין כאן איזה באר מים חיים או מקור מים אחר? השיב לו ר' יהודה פוסטובער, שוב בלגלוג, שיש בעיירה באר מים חיים אחת – והיא נמצאת בחצרו של הכומר, שהוא שונא יהודים כהמון.

כאשר רבי שלמה מקרלין שמע זאת, הוא שמח מאוד. בקש מומארו כמה סדינים – לשם צניעות – ויצא עם חסידיו שליוו אותו בדרכו אל בית הכומר.

הגיעו רבי שלמה וחסידיו אל בית הכומר, נכנסו אל החצר, החסידים פורסים את הסדינים מסביב לבאר ורבי שלמה מקרלין יורד וטובל. הדבר הזה היה חידוש כה מופלא בשביל העירה, עד שכל אנשי העיירה הצטופפו לצפות במחזה – כיצד יהודי טובל בחצר הכומר.

באותו זמן, הכומר ובני ביתו ישבו במרפסת ביתם, והנה הם רואים את כל אנשי העיירה מצטופפים סביב הבית. כאשר שאל הכומר את האנשים מדוע הם התקבצו לביתו, הם הפנו את תשומת לבו שממש מתחת לאפו טובל יהודי בחצר שלו. עד כה הכומר פשוט לא ראה את רבי שלמה מקרלין, אך כעת, כאשר אנשי העיירה סיפרו לו, הוא אכן שם לב ורצה לתפוס אותו – אך ברגע שהכומר ראה את רבי שלמה מקרלין נפל עליו פחד נורא.

רבי שלמה מקרלין חזר לאכסנייתו בבית ר' יהודה פוסטובער, הכומר שלח לשם שליחים לתפוס את רבי שלמה, אך גם עליהם נפל פחד גדול והם חזרו בידיים ריקות.

הבין הכומר שלא מדובר באדם פשוט, ולאחר הכל הוא בא בעצמו אל ביתו של ר' יהודה פוסטובער בהכנעה וביקש מבעל הבית רק לראות את פני הצדיק. ר' יהודה פוסטובער העביר את הבקשה לרבי שלמה, אך רבי שלמה השיב שבשום אופן הוא לא מסכים שעל טמא ורשע יראה את פניו.

הכומר חזר לביתו, ור' יהודה פוסטובער שב אל רבי שלמה מקרלין ושאל אותו: רבי, יש לי

חלילה לקחת אותו לגיהנום הוא יאמר אני עכשיו צריך לישב עם אחי כדי להתאסף בליל שבת ואז יהיו חייבים לתת לו לישב בגן עדן כדי להתענג מאור השבת ולישב עם הצדיקים בגן עדן, כמו שישב בעולם הזה.

סיפור מופת נוסף על רבינו הרה"ק ר' שלמה מקרלין. בשהותו ברייסין רצו אברכים לחמם את המקווה ועל כן שפכו לתוכן מים רותחים. **למרבה** האסון לא הבחינו השופכים באדם שהיה בתוך המקווה, שנכווה בכל גופו. רבי שלמה מקרלין מיהר לחדר המקווה, ביקש שישכיבו את האדם על הספסל ויפשיטו את בגדיו. הכווייה הייתה איזומה וגם העור התקלף עם הבגדים. כאשר סיימו להפשיטו, שלח רבי שלמה מקרלין את ידיו הקדושות והעבירן על גופו של האדם. בכל מקום שהעביר את ידו, התרפא העור לגמרי וחזר למצבו הקודם. כך העביר רבי שלמה את ידו על כל גופו, והאברך קם על רגליו, לבש את בגדיו והלך לביתו כאילו לא היה דבר.

המשך בעמ' ב'

אמרות טהורות

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן (כה, יא) נשמת נדב ואביהוא באה בפנחס כידוע, וא"ת איך שתי נשמות באו בנוף אחד, וי"ל דהואיל ולא נשאו נשים הוין פלגא דגופא ופלגא דנשמתא, לזה אמרו לא נתכהן פינחס עד שהרג לזמרי, ואז פרחו נשמתו שרצו להרגו ונכנס בו נשמת נדב ואביהוא והיה ממש בן אהרן. (עפ"י הוה"ק, לקוטי דה)

תחת אשר קנא לאלקיו ויכפר על בני ישראל (כה, י) תחת אשר קנא כלומר, למטה היה נראה שסתם רוח קנאות אחזתו והביאו להרוג אנשים, אבל גלוי וידוע לאלקיו ואני מעיד עליו שבאמת היתה דעתו לויכפר על בני ישראל ומסר נפשו למען אהבת ישראל אשר בער בקרבו. (הרה"ק מריזין, נר ישראל)

והייתה לו ולזרעו אחריו (שם) פעם פרצה מחלוקת בעיירה קטנה בגליציה אחרי פטירתו של הרב, ועל יד קברו הפתוח רבו אודות ממלא מקומו אמר הרה"ק ר' מאיר מפרמישלאן: עכשיו התיישבה לי הברכה שניתנה לפינחס, הנני נותן לו את בריתי שלום והיתה לו ולזרעו אחריו מה ענין שלום לכאן,

אלא כשמגיע ולזרעו אחריו נוצרת מחלוקת ולכן באה הברכה הנני נותן לו את בריתי שלום. (עישורי תורה)

ובני קרח לא מתו (כו, יא) שמעתי מאת כבוד אדמו"ר הרב הק' מהרמ"מ זצוק"ל רמז הפסוק דבני קרח לא מתו הגם כי קרח בעל המחלוקת מת, עם כל זה בני קרח תלמידיו בעלי המחלוקת לא מתו, כי בכל דור ודור יש ניוגד מבעלי המלוקות על הצדיקים וההולכים בתום, ונראה לי דנפקא מינה למיבע רחמי. (אגרא דכלה)